

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1775/2002 af 4. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1776/2002 af 4. oktober 2002 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører fransk flag	3
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1777/2002 af 4. oktober 2002 om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag	4
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1778/2002 af 4. oktober 2002 om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag	5
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 af 4. oktober 2002 om den statistiske lande- og områdefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater ⁽¹⁾	6
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽¹⁾	15

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1775/2002**af 4. oktober 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	66,6
	060	93,0
	096	36,1
	999	65,2
0707 00 05	052	102,3
	999	102,3
0709 90 70	052	85,7
	999	85,7
0805 50 10	052	71,7
	388	63,7
	524	60,2
	528	56,5
	999	63,0
0806 10 10	052	85,5
	064	124,7
	400	204,3
	999	138,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	096	44,0
	388	75,8
	400	92,4
	512	85,3
	804	71,9
	999	73,9
0808 20 50	052	47,1
	388	70,5
	999	58,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1776/2002**af 4. oktober 2002****om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for torsk for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den kvote, der er tildelt, må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter torsk fra fartøjer, som fører fransk flag eller

er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område VII a, nået den kvote, der er tildelt for 2002. Frankrig har forbudt fiskeri efter torsk fra den 10. september 2002. Denne dato bør derfor fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter torsk fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område VII a, har medført, at den kvote af torsk, der er tildelt Frankrig for 2002, må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter torsk i farvandene i ICES-område VII a, fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 10. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1777/2002**af 4. oktober 2002****om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for tunge for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den kvote, der er tildelt, må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag

eller er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område II, Nordsøen, nået den kvote, der er tildelt for 2002. Frankrig har forbudt fiskeri efter tunge fra den 10. september 2002. Denne dato bør derfor fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter tunge fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område II, Nordsøen, har medført, at den kvote af tunge, der er tildelt Frankrig for 2002, må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter tunge i farvandene i ICES-område II, Nordsøen, fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 10. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1778/2002**af 4. oktober 2002****om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for tunge for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den kvote, der er tildelt, må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter tunge fra fartøjer, som fører fransk flag

eller er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område VII e nået den kvote, der er tildelt for 2002. Frankrig har forbudt fiskeri efter tunge fra den 10. september 2002. Denne dato bør derfor fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter tunge fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, i farvandene i ICES-område VII e har medført, at den kvote af tunge, der er tildelt Frankrig for 2002, må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter tunge i farvandene i ICES-område VII e fra fartøjer, der fører fransk flag eller er registreret i Frankrig, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 10. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1779/2002**af 4. oktober 2002****om den statistiske lande- og områdefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 af 22. maj 1995 om statistikker over Fællesskabets og dets medlemsstaters udveksling af goder med tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 374/98 ⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 1172/95 henhører indførelsen af lande- og områdefortegnelsen under Kommissionens kompetence.
- (2) Den pr. 1. januar 2002 gældende version af lande- og områdefortegnelsen var knyttet som bilag til Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 ⁽³⁾.
- (3) Den alfabetiske kode for lande og områder er baseret på den gældende ISO-alfa-2-standard i det omfang, der er i overensstemmelse med kravene i fællesskabslovgivningen. Der bør dog fastsættes en overgangsperiode, så visse medlemsstater kan tilpasse sig de indførte ændringer. For at opnå en forenkling bør overgangs-

perioden ophøre, når bestemmelserne om omarbejdning af det administrative enhedsdokument træder i kraft.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Statistikker over Udveksling af Goder med Tredjelande —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den pr. 1. januar 2003 gældende version af den statistiske lande- og områdefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater er knyttet som bilag til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Medlemsstaterne kan dog anvende de trecifrede numeriske koder, som også er anført i bilaget til denne forordning, indtil bestemmelserne om omarbejdning af bilag 37 og 38 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽⁴⁾ træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 118 af 25.5.1995, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 48 af 15.2.1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

BILAG

STATISTISK LANDE- OG OMRÅDEFORTEGNELSE FOR FÆLLESSKABETS UDENRIGSHANDEL OG FOR SAMHANDELEN MELLEM DETS MEDLEMSSTATER

(Gældende fra den 1. januar 2003)

AD	(043)	Andorra	
AE	(647)	De Forenede Arabiske Emirater	Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwain, Ras-a-Khaimah og Fujairah
AF	(660)	Afghanistan	
AG	(459)	Antigua og Barbuda	
AI	(446)	Anguilla	
AL	(070)	Albanien	
AM	(077)	Armenien	
AN	(478)	De Nederlandske Antiller	Bonaire, Curacao, Sint Maarten, Saba og Sint-Eustatius
AO	(330)	Angola	Herunder Cabinda
AQ	(891)	Antarktis	Områder syd for 60° sydlig bredde, undtagen de franske besiddelser i det sydlige Indiske Ocean (TF), Bouvetøen (BV), South Georgia og De Sydlige Sandwichøer (GS)
AR	(528)	Argentina	
AS	(830)	Amerikansk Samoa	
AT	(038)	Østrig	
AU	(800)	Australien	
AW	(474)	Aruba	
AZ	(078)	Aserbajdsjan	
BA	(093)	Bosnien-Hercegovina	
BB	(469)	Barbados	
BD	(666)	Bangladesh	
BE	(017)	Belgien	
BF	(236)	Burkina Faso	
BG	(068)	Bulgarien	
BH	(640)	Bahrain	
BI	(328)	Burundi	
BJ	(284)	Benin	
BM	(413)	Bermuda	
BN	(703)	Negara Brunei Darussalam	Benævnes ofte Brunei
BO	(516)	Bolivia	
BR	(508)	Brasilien	

BS	(453)	Bahamas	
BT	(675)	Bhutan	
BV	(892)	Bouvetøen	
BW	(391)	Botswana	
BY	(073)	Belarus	Benævnes ofte Hviderusland
BZ	(421)	Belize	
CA	(404)	Canada	
CC	(833)	Cocosøerne (Keelingøerne)	
CD	(322)	Congo (Den Demokratiske Republik)	Tidligere Zaire
CF	(306)	Den Centralafrikanske Republik	
CG	(318)	Congo	
CH	(039)	Schweiz	Herunder det tyske område Büsingen og det italienske sogn Campione d'Italia
CI	(272)	Côte d'Ivoire	
CK	(837)	Cookøerne	
CL	(512)	Chile	
CM	(302)	Cameroun	
CN	(720)	Folkerepublikken Kina	Benævnes ofte Kina
CO	(480)	Colombia	
CR	(436)	Costa Rica	
CU	(448)	Cuba	
CV	(247)	Kap Verde	
CX	(834)	Juleøen	
CY	(600)	Cypern	
CZ	(061)	Tjekkiet	
DE	(004)	Tyskland	Herunder Helgoland; undtagen området Büsingen
DJ	(338)	Djibouti	
DK	(008)	Danmark	
DM	(460)	Dominica	
DO	(456)	Den Dominikanske Republik	
DZ	(208)	Algeriet	
EC	(500)	Ecuador	Herunder Galapagosøerne
EE	(053)	Estland	
EG	(220)	Egypten	
ER	(336)	Eritrea	

ES	(011)	Spanien	Herunder Balearerne og De Kanariske Øer, men ikke Ceuta og Melilla
ET	(334)	Etiopien	
FI	(032)	Finland	Herunder Åland
FJ	(815)	Fiji	
FK	(529)	Falklandsøerne	Benævnes ofte Malvinerne
FM	(823)	Mikronesien	Chuuk, Kosrae, Pohnpei og Yap
FO	(041)	Færøerne	
FR	(001)	Frankrig	Herunder Monaco og de franske oversøiske departementer (Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique og Réunion)
GA	(314)	Gabon	
GB	(006)	Det Forenede Kongerige	Storbritannien, Nordirland, De Britiske Kanaløer samt øen Man
GD	(473)	Grenada	Herunder De Sydlige Grenadiner
GE	(076)	Georgien	
GH	(276)	Ghana	
GI	(044)	Gibraltar	
GL	(406)	Grønland	
GM	(252)	Gambia	
GN	(260)	Guinea	
GQ	(310)	Ækvatorialguinea	
GR	(009)	Grækenland	
GS	(893)	South Georgia og De Sydlige Sandwichøer	
GT	(416)	Guatemala	
GU	(831)	Guam	
GW	(257)	Guinea-Bissau	
GY	(488)	Guyana	
HK	(740)	HongKong	Det Særlige Administrative Område Hongkong i Folkerepublikken Kina
HM	(835)	Heard Island and McDonald Islands	
HN	(424)	Honduras	Herunder Swanøerne
HR	(092)	Kroatien	
HT	(452)	Haiti	
HU	(064)	Ungarn	
ID	(700)	Indonesien	
IE	(007)	Irland	
IL	(624)	Israel	

IN	(664)	Indien	
IO	(357)	Det britiske territorium i Det Indiske Ocean	Chagos Archipelago
IQ	(612)	Irak	
IR	(616)	Iran (Den Islamiske Republik)	
IS	(024)	Island	
IT	(005)	Italien	Herunder Livigno; undtagen det italienske sogn Campione d'Italia
JM	(464)	Jamaica	
JO	(628)	Jordan	
JP	(732)	Japan	
KE	(346)	Kenya	
KG	(083)	Kirgisistan	
KH	(696)	Cambodja	
KI	(812)	Kiribati	
KM	(375)	Comorerne	Anjouan, Grande Comore og Mohéli
KN	(449)	Saint Christopher og Nevis	
KP	(724)	Den Demokratiske Folkerepublik Korea	Benævnes ofte Nordkorea
KR	(728)	Republikken Korea	Benævnes ofte Sydkorea
KW	(636)	Kuwait	
KY	(463)	Caymanøerne	
KZ	(079)	Kasakhstan	
LA	(684)	Den Demokratiske Folkerepublik Laos	Benævnes ofte Laos
LB	(604)	Libanon	
LC	(465)	Saint Lucia	
LI	(037)	Liechtenstein	
LK	(669)	Sri Lanka	
LR	(268)	Liberia	
LS	(395)	Lesotho	
LT	(055)	Litauen	
LU	(018)	Luxembourg	
LV	(054)	Letland	
LY	(216)	Den Store Folkesocialistiske Libyske Arabiske Jamahiriya	Benævnes ofte Libyen
MA	(204)	Marokko	
MD	(074)	Republikken Moldova	Benævnes ofte Moldavien

MG	(370)	Madagaskar	
MH	(824)	Marshalløerne	
MK ⁽¹⁾	(096)	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	
ML	(232)	Mali	
MM	(676)	Myanmar	Benævnes ofte Burma
MN	(716)	Mongoliet	
MO	(743)	Macao	Det Særlige Administrative Område Macao i Folkerepublikken Kina
MP	(820)	Nordmarianerne	
MR	(228)	Mauretanien	
MS	(470)	Montserrat	
MT	(046)	Malta	Herunder Gozo og Comino
MU	(373)	Mauritius	Mauritius, Rodrigues, Agalega og Cargados Carajos Shoals (Saint Brandonøerne)
MV	(667)	Maldiverne	
MW	(386)	Malawi	
MX	(412)	Mexico	
MY	(701)	Malaysia	Den Malaysiske Halvø og Østmalaysia (Sarawak, Sabah og Labuan)
MZ	(366)	Mozambique	
NA	(389)	Namibia	
NC	(809)	Ny Kaledonien	Herunder Loyaltyøerne (Maré, Lifou og Ouvéa)
NE	(240)	Niger	
NF	(836)	Norfolk Island	
NG	(288)	Nigeria	
NI	(432)	Nicaragua	Herunder Maizøerne
NL	(003)	Nederlandene	
NO	(028)	Norge	Herunder Svalbard og Jan Mayen
NP	(672)	Nepal	
NR	(803)	Nauru	
NU	(838)	Niue	
NZ	(804)	New Zealand	Undtagen Ross Dependency (i Antarktis)
OM	(649)	Oman	
PA	(442)	Panama	Herunder den tidligere kanalzone

PE	(504)	Peru	
PF	(822)	Fransk Polynesien	Marquesasøerne, Selskabsøerne (herunder Tahiti), Tuamotuøerne, Gambierøerne og Australøerne; herunder Clippertonøen
PG	(801)	Papua Ny Guinea	Den østlige del af Ny Guinea; Bismarck-Arkipelaget (herunder Ny-Britannien, Ny-Irland, Lavongai og Admiralitetsøerne) og de nordlige Salomonøer (Bougainville og Buka); Trobriandøerne, Woodlarkøerne, d'Entrecasteaux-øerne og Louisiade-øgruppen
PH	(708)	Filippinerne	
PK	(662)	Pakistan	
PL	(060)	Polen	
PM	(408)	Saint Pierre og Miquelon	
PN	(813)	Pitcairn	Herunder Ducieøerne, Hendersonøerne og Oenoøerne
PS	(625)	Det besatte palæstinensiske område	Vestbredden (herunder Østjerusalem) og Gazastriben
PT	(010)	Portugal	Herunder Azorerne og Madeira
PW	(825)	Palau	Benævnes ofte Belau
PY	(520)	Paraguay	
QA	(644)	Qatar	
RO	(066)	Rumænien	
RU	(075)	Den Russiske Føderation	Benævnes ofte Rusland
RW	(324)	Rwanda	
SA	(632)	Saudi-Arabien	
SB	(806)	Salomonøerne	
SC	(355)	Seychellerne	Mahéøerne, Praslin, La Digue, Frégate og Silhouette; Amiranteøerne (herunder Desroches, Alphonse, Plate og Coëtivy); Farquharøerne (herunder Providence); Aldabraøerne og Cosmoledoøerne
SD	(224)	Sudan	
SE	(030)	Sverige	
SG	(706)	Singapore	
SH	(329)	Saint Helena	Herunder Ascension og Tristan da Cunha
SI	(091)	Slovenien	
SK	(063)	Slovakiet	
SL	(264)	Sierra Leone	
SM	(047)	San Marino	
SN	(248)	Senegal	
SO	(342)	Somalia	
SR	(492)	Surinam	
ST	(311)	São Tomé og Príncipe	

SV	(428)	El Salvador	
SY	(608)	Den Syriske Arabiske Republik	Benævnes ofte Syrien
SZ	(393)	Swaziland	
TC	(454)	Turks- og Caicosøerne	
TD	(244)	Tchad	
TF	(894)	De franske besiddelser i det sydlige Indiske Ocean	Omfatter Kerguelenøerne, Amsterdamøen, Saint-Pauløen, Croze-terne
TG	(280)	Togo	
TH	(680)	Thailand	
TJ	(082)	Tadsjikistan	
TK	(839)	Tokelau	
TL	(626)	Østtimor	
TM	(080)	Turkmenistan	
TN	(212)	Tunesien	
TO	(817)	Tonga	
TR	(052)	Tyrkiet	
TT	(472)	Trinidad og Tobago	
TV	(807)	Tuvalu	
TW	(736)	Taiwan	Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu
TZ	(352)	Tanzania (Den Forenede Republik)	Tanganyika, Zanzibar og Pemba
UA	(072)	Ukraine	
UG	(350)	Uganda	
UM	(832)	Mindre øer fjernt fra USA	Omfatter Baker, Howland, Jarvis, Johnston, Kingman Reef, Midway, Navassa, Palmyra og Wake
US	(400)	USA	Herunder Puerto Rico
UY	(524)	Uruguay	
UZ	(081)	Usbekistan	
VA	(045)	Vatikanstaten	Benævnes ofte Pavestolen
VC	(467)	Saint Vincent og Grenadinerne	
VE	(484)	Venezuela	
VG	(468)	De Britiske Jomfruøer	
VI	(457)	De Amerikanske Jomfruøer	
VN	(690)	Vietnam	
VU	(816)	Vanuatu	

WF	(811)	Wallis- og Futunaøerne	Herunder Alofiøen
WS	(819)	Samoa	Tidligere Vestsamoa
XC	(021)	Ceuta	
XL	(023)	Melilla	Herunder Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas og Chafarinasøerne
YE	(653)	Yemen	Tidligere Nordyemen og Sydyemen
YT	(377)	Mayotte	Grande-Terre og Pamandzi
YU	(094)	Jugoslavien	Serbien og Montenegro
ZA	(388)	Sydafrika	
ZM	(378)	Zambia	
ZW	(382)	Zimbabwe	

ANDET

QQ eller	(950)	Provierter og bunkring	Valgfrit
QR	(951)	Provierter og bunkring i handelen mellem Fællesskabets medlemsstater	Valgfrit
QS	(952)	Provierter og bunkring i handelen med tredjelande	Valgfrit
QU eller	(958)	Lande og territorier, som ikke er nærmere præciseret	Valgfrit
QV	(959)	Lande og territorier, som ikke er nærmere præciseret i handelen mellem Fællesskabets medlemsstater	Valgfrit
QW	(960)	Lande og territorier, som ikke er nærmere præciseret i handelen med tredjelande	Valgfrit
QX eller	(977)	Lande og territorier, som af handelsmæssige eller militære grunde ikke er nærmere præciseret	Valgfrit
QY	(978)	Lande og territorier, som af handelsmæssige eller militære grunde ikke er nærmere præciseret i handelen mellem Fællesskabets medlemsstater	Valgfrit
QZ	(979)	Lande og territorier, som af handelsmæssige eller militære grunde ikke er nærmere præciseret i handelen med tredjelande	Valgfrit

(¹) Denne foreløbige kode foregriber på ingen måde landets endelige benævnelse, som vil blive fastlagt efter afslutningen af de forhandlinger, der for tiden føres herom inden for rammerne af FN.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/73/EF

af 23. september 2002

om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 141, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 19. april 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union bygger Unionen på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles, og den respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.
- (2) Alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel rettighed, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, FN's konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som alle medlemsstaterne har undertegnet.
- (3) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (4) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i EF-traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 2, og i Domstolens retspraksis. Disse traktatbestem-

melser gør ligestilling mellem mænd og kvinder til en opgave for Fællesskabet og noget, det tilstræber, og pålægger Fællesskabet en positiv forpligtelse til i alle sine aktiviteter at fremme denne ligestilling.

- (5) Traktatens artikel 141, navnlig stk. 3, omhandler specifikt lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

- (6) I Rådets direktiv 76/207/EØF ⁽⁴⁾ gives der ikke en definition af begreberne direkte og indirekte forskelsbehandling. På grundlag af traktatens artikel 13 har Rådet vedtaget direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽⁵⁾ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁶⁾, som begge indeholder en definition af direkte og indirekte forskelsbehandling. Det er således hensigtsmæssigt at indsatte definitioner, der er i overensstemmelse med disse direktiver for så vidt angår kønsaspektet.

- (7) Dette direktiv anfægter ikke foreningsfriheden, herunder retten til at oprette faglige sammenslutninger sammen med andre og til at melde sig ind i faglige sammenslutninger for at forsvare egne rettigheder. Foranstaltninger i overensstemmelse med traktatens artikel 141, stk. 4, kan omfatte medlemskab af eller fortsat aktivitet i organisationer eller fagforeninger, hvis hovedformål er i praksis at fremme princippet om ligebehandling af mænd og kvinder.

- (8) Chikane i forbindelse med en persons køn og sexchikane er i strid med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder. Det er derfor hensigtsmæssigt at definere disse begreber og forbyde disse former for forskelsbehandling. Det skal i den forbindelse understreges, at disse former for forskelsbehandling ikke kun forekommer på arbejdspladsen, men også i forbindelse med adgang til beskæftigelse og til erhvervsuddannelse under udøvelse af beskæftigelse og erhverv.

- (9) I den forbindelse bør arbejdsgiverne og de ansvarlige for erhvervsuddannelserne tilskyndes til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 204, og EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 123 af 25.4.2001, s. 81.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.5.2001 (EFT C 47 af 21.2.2002, s. 19), Rådets fælles holdning af 23.7.2001 (EFT C 307 af 31.10.2001, s. 5) og Europa-Parlamentets afgørelse af 24.10.2001 (EFT C 112 E af 9.5.2002, s. 14), Europa-Parlamentets afgørelse af 12.6.2002 og Rådets afgørelse af 13.6.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40.

⁽⁵⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

ling på grund af køn og navnlig til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af chikane og sexchikane på arbejdspladsen i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

(10) Det er de nationale retslige myndigheder eller andre kompetente organer, der i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret eller praksis skal vurdere de faktiske forhold, som giver anledning til at formode, at der forekommer direkte eller indirekte forskelsbehandling. Disse bestemmelser kan bl.a. give mulighed for på grundlag af statistisk materiale eller på enhver anden måde at konstatere, om der foreligger indirekte forskelsbehandling. Efter Domstolens retspraksis ⁽¹⁾ består forskelsbehandling i, at der på sammenlignelige forhold anvendes forskellige bestemmelser, eller at den samme bestemmelse anvendes på forskellige forhold.

(11) De erhvervsaktiviteter, som medlemsstaterne kan udelukke fra anvendelsesområdet for direktiv 76/207/EØF, bør begrænses til aktiviteter, som på grund af deres særlige karakter kræver beskæftigelse af en person af et bestemt køn, forudsat at formålet hermed er legitimt, og under overholdelse af proportionalitetsprincippet, som fastlagt i Domstolens retspraksis ⁽²⁾.

(12) Domstolen har konsekvent anerkendt, at det er legitimt, for så vidt angår princippet om ligebehandling, at beskytte kvinder på grund af deres fysiologiske tilstand under og efter graviditet. Den har desuden været konsekvent i sine afgørelser om, at enhver form for negativ forskelsbehandling af kvinder i forbindelse med graviditet og barsel udgør direkte forskelsbehandling på grund af køn. Nærværende direktiv anfægter derfor ikke Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽³⁾, der har til formål at sikre beskyttelsen af disse kvinders fysiske og psykiske tilstand. I betragtningerne i direktiv 92/85/EØF anføres det, at foranstaltninger til beskyttelse af sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, ikke må føre til forringelse af kvindernes stilling på arbejdsmarkedet og ikke må berøre bestemmelserne i direktiverne om ligebehandling af mænd og kvinder. Domstolen har anerkendt beskyttelsen af kvinders beskæftigelsesmæssige rettigheder, navnlig deres ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde med arbejdsvilkår, som ikke er mindre gunstige, og til at nyde godt af enhver forbedring

i arbejdsvilkårene, som de ville være berettiget til under deres fravær.

(13) I resolution vedtaget af Rådet og arbejds- og socialministrene, forsamlet i Rådet, den 29. juni 2000 om afbalanceret deltagelse af kvinder og mænd i arbejds- og familieliv ⁽⁴⁾ opfordredes medlemsstaterne til at overveje at vurdere muligheden for, at de enkelte retssystemer giver mandlige arbejdstagere en personlig ret til fædreorlov, som ikke kan overføres til moderen, med bevarelse af deres rettigheder i henhold til ansættelsesforholdene. I den sammenhæng er det vigtigt at understrege, at det er medlemsstaterne, der skal afgøre, om de vil indføre en sådan ret, og som skal fastlægge de vilkår, ud over afskedigelse og tilbagevenden til arbejdet, som falder uden for dette direktivs anvendelsesområde.

(14) Medlemsstaterne kan i henhold til traktatens artikel 141, stk. 4, opretholde eller vedtage foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve en erhvervsaktivitet eller at forebygge eller opveje ulemper i den erhvervmæssige karriere. I betragtning af den nuværende situation og under hensyntagen til erklæring 28 til Amsterdam-traktaten bør medlemsstaterne i første omgang tilstræbe at forbedre kvindernes stilling på arbejdsmarkedet.

(15) Forbuddet mod forskelsbehandling bør ikke være til hinder for opretholdelse eller vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller opveje ulemper for en persongruppe af det ene køn. Sådanne foranstaltninger tillader sammenslutninger af personer af det ene køn, hvis hovedformål er at fremme disse personers særlige behov og at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder.

(16) Princippet om ligeløn til mænd og kvinder er allerede knæsat i traktatens artikel 141 og i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder ⁽⁵⁾, og det fastholdes konsekvent i Domstolens retspraksis. Princippet udgør en afgørende og umistelig del af gældende fællesskabsret vedrørende forskelsbehandling på grund af køn.

(17) Domstolen har fastslået, at da retten til effektiv retsbeskyttelse er grundlæggende, er arbejdstagerne omfattet af denne beskyttelse selv efter ansættelsesforholdets ophør ⁽⁶⁾. En arbejdstager, der forsvare eller afgiver vidneudsagn for en person, som nyder beskyttelse i henhold til dette direktiv, bør nyde samme beskyttelse.

⁽¹⁾ Sag C-394/96 Brown, Sml. 1998 I, s. 4185, Sag C-342/93, Gillespie, Sml. 1996 I, s. 475.

⁽²⁾ Sag C-222/84 Johnston, Sml. 1986, s. 1651, Sag C-273/97, Sirdar, Sml. 1999 I, s. 7403 og sag C-285/98 Kreil, Sml. 2000 I, s. 69.

⁽³⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 218 af 31.7.2000, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19.

⁽⁶⁾ Sag C-185/97, Coote, Sml. 1998 I, s. 5199.

- (18) Domstolen har fastslået, at for at princippet om ligebehandling kan være effektivt, skal den erstatning, der i tilfælde af dets overtrædelse tildeles den arbejdstager, der har været udsat for forskelsbehandling, være tilstrækkelig i forhold til det tab, den pågældende har lidt. Den har desuden understreget, at forudgående fastsættelse af et maksimum kan udelukke en effektiv erstatning, og at udelukkelse af at tilkende renter for at erstatte det lidt tab ikke er tilladt ⁽¹⁾.
- (19) I henhold til Domstolens retspraksis kan der fastsættes nationale regler for søgsmålsfrister på betingelse af, at de ikke er mindre gunstige end reglerne for tilsvarende søgsmål i henhold til national ret, og at de ikke i praksis gør det umuligt at udøve rettigheder i henhold til fællesskabsretten.
- (20) Personer, som udsættes for forskelsbehandling på grund af køn, bør sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv retsbeskyttelse bør også foreninger, organisationer og andre juridiske personer have beføjelse til, efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for ethvert offer for forskelsbehandling at indtræde som part i en sag uden at tilsidesætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.
- (21) Medlemsstaterne bør fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og, i overensstemmelse med national praksis, med de ikke-statslige organisationer om de forskellige former for forskelsbehandling på arbejdspladsen på grund af køn og om, hvordan de kan bekæmpes.
- (22) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, og som iværksættes i tilfælde af handlinger, der strider mod forpligtelserne i direktiv 76/207/EØF.
- (23) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene i dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Direktiv 76/207/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 76/207/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

»1a. Medlemsstaterne tager aktivt hensyn til målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udformningen og gennemførelsen af love og administrative

bestemmelser, politikker og aktiviteter på de områder, der er omhandlet i stk. 1.«.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Princippet om ligebehandling i henhold til nedenstående bestemmelser indebærer, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted på grundlag af køn, hverken direkte eller indirekte, under henvisning særlig til ægteskabelig eller familiemæssig stilling.

2. I dette direktiv forstås ved:

- »direkte forskelsbehandling«: at en person behandles ringere på grund af køn, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation
- »indirekte forskelsbehandling«: at en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis stiller personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige
- »chikane«: at der udvises en uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål eller den virkning at krænke denne persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
- »sexchikane«: at der udvises enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima.

3. Chikane og sexchikane betragtes som forskelsbehandling på grund af køn som defineret i dette direktiv og forbydes derfor.

En persons afvisning eller accept af en sådan adfærd må ikke anvendes som grundlag for en beslutning, der vedrører den pågældende.

4. En instruktion om forskelsbehandling af en person på grund af køn betragtes som forskelsbehandling som defineret i dette direktiv.

5. Medlemsstaterne tilskynder i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis arbejdsgrupper og de ansvarlige for adgang til erhvervsuddannelse til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, navnlig chikane og sexchikane på arbejdspladsen.

⁽¹⁾ Sag C-180/95, Draehmpaehl, Sml. 1997 I, s. 2195, Sag C-271/91, Marshall, Sml. 1993 I, s. 4367.

6. Med hensyn til adgangen til beskæftigelse, herunder den dertil førende uddannelse, kan medlemsstaterne fastsætte, at ulige behandling, der er baseret på et kønsspecifikt træk, ikke udgør forskelsbehandling, når et sådant kønsspecifikt træk på grund af de pågældende erhvervsaktiviteters art eller den sammenhæng, hvori de udøves, udgør et regulært og afgørende erhvervmæssigt krav, forudsat at målet er legitimt, og at kravet står i rimeligt forhold hertil.

7. Dette direktiv gælder med forbehold af bestemmelser vedrørende beskyttelse af kvinder, særlig i forbindelse med graviditet og moderskab.

En kvinde på barselsorlov har efter udløbet af barselsorloven ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde med betingelser og vilkår, som ikke er mindre gunstige for hende, og til at nyde godt af enhver forbedring i arbejdsvilkårene, som hun ville være berettiget til under sit fravær.

Enhver ulige behandling af en kvinde i forbindelse med svangerskab eller barselsorlov som omhandlet i direktiv 92/85/EØF udgør forskelsbehandling som defineret i nærværende direktiv.

Dette direktiv gælder med forbehold af bestemmelserne i Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (*) og Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF (**)). Det gælder også med forbehold af medlemsstaternes ret til at anerkende en særskilt ret til fædreorlov og/eller adoptionsorlov. De medlemsstater, som anerkender en sådan ret, træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte mandlige og kvindelige arbejdstagere mod afskedigelse på grund af udøvelsen af denne ret, og for at sikre, at de ved afslutningen af en sådan orlov har ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde med betingelser og vilkår, som ikke er mindre gunstige for dem, og til at drage fordel af de forbedringer i arbejdsforholdene, som de ville have været berettiget til under deres fravær.

8. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med traktatens artikel 141, stk. 4, for i praksis at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder.

(*) EFT L 145 af 19.6.1996, s. 4.

(**) EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Anvendelse af princippet om ligebehandling betyder, at der i den offentlige eller den private sektor, herunder offentlige organer, ikke må finde direkte eller indirekte

forskelsbehandling sted på grund af køn, for så vidt angår:

- a) vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervmæssig beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder i henseende til forfremmelse
- b) adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervmæssig videreuddannelse og omskoling, herunder praktisk arbejds erfaring
- c) ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse, samt løn, som omhandlet i direktiv 75/117/EØF
- d) medlemskab af og deltagelse i en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller en organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne.

2. Med henblik herpå træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- a) at alle love og administrative bestemmelser, der strider mod princippet om ligebehandling, ophæves
- b) at alle bestemmelser, der strider mod princippet om ligebehandling, og som indgår i kontrakter eller kollektive overenskomster, virksomheders interne reglementer og vedtægter for selvstændige erhverv og fag samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, erklæres eller kan erklæres ugyldige eller ændres.

4) Artikel 4 og 5 udgår.

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænket, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige og/eller administrative instanser, herunder, hvor de finder det hensigtsmæssigt, til forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, selv efter at det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.

2. Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for at sikre en reel og effektiv erstatning eller godtgørelse efter medlemsstatens afgørelse for tab og skader, der er påført en person som følge af forskelsbehandling i strid med artikel 3, således at det har en præventiv virkning og står i et rimeligt forhold til det tab, den pågældende har lidt. En sådan erstatning eller godtgørelse kan ikke begrænses til et på forhånd fastsat maksimum, medmindre arbejdsgiveren kan bevise, at den eneste skade, som en ansøger til et job har lidt som følge af forskelsbehandling i dette direktivs betydning er, at den pågældendes ansøgning ikke er blevet behandlet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes, er berettigede til — enten på vegne af eller til støtte for klageren, med dennes godkendelse — at indtræde som part i klagen til retslige og/eller administrative instanser med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

4. Stk. 1 og 3 berører ikke nationale regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.»

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagere, herunder arbejdstagerrepræsentanter i henhold til national lovgivning og/eller praksis, mod afskedigelse eller anden ugunstig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retsforfølgning, med det formål at sikre, at princippet om ligebehandling iagttages.»

7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

1. Medlemsstaterne udpeger et eller flere organer til fremme, evaluering og overvågning af, samt til støtte for ligebehandling af kvinder og mænd uden forskelsbehandling på grund af køn. Sådanne organer kan indgå som en del af institutioner, der på nationalt plan har til opgave at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer også har kompetence til:

- a) at bistå ofre for forskelsbehandling i forbindelse med deres klager over forskelsbehandling, uden at det berører de rettigheder, ofrene, foreningerne, organisationerne og andre juridiske personer, jf. artikel 6, stk. 3, har
- b) foretage uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling
- c) offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Artikel 8b

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis passende foranstaltninger for at tilskynde til dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, herunder gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster, regler for god opførsel, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis.

2. Når det er i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis, tilskynder medlemsstaterne arbejdsmarkedets parter til, uden at det anfægter disses autonomi, at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder og til på passende niveau at indgå aftaler indeholdende regler om forbud mod forskelsbehandling på de i artikel 1 anførte områder, som falder ind under kollektive overenskomstforhandlinger. Sådanne aftaler skal overholde mindstekravene i dette direktiv og de relevante nationale gennemførelsesforanstaltninger.

3. Medlemsstaterne tilskynder i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis arbejds-giverne til på organiseret og systematisk vis at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd på arbejdspladsen.

4. Med henblik herpå bør arbejdsgiverne tilskyndes til med jævne mellemrum at udarbejde hensigtsmæssig information til arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter om ligebehandling af kvinder og mænd i virksomheden.

Denne information kan omfatte statistikker over andelen af mænd og kvinder på de forskellige organisationstrin og eventuelle foranstaltninger for at forbedre situationen i samarbejde med arbejdstagerrepræsentanterne.

Artikel 8c

Medlemsstaterne skal tilskynde til en dialog med relevante ikke-statslige organisationer, som i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og praksis har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af køn med henblik på at fremme princippet om ligebehandling.

Artikel 8d

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne bliver anvendt.

Sanktionerne, der kan omfatte udbetaling af erstatning til ofret, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den 5. oktober 2005 og meddeler hurtigst muligt eventuelle efterfølgende ændringer.

Artikel 8e

1. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder en forringelse af det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne mod forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af dette direktiv.»

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. oktober 2005 eller sikrer, at arbejdsmarkedets parter senest denne dato har indført de nødvendige bestemmelser ved aftale. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at de altid er i stand til at garantere de resultater, der kræves i henhold til dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden Kommissionen alle de oplysninger, den har brug for til udarbejdelse af en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.

3. Uden at det berører stk. 2, meddeler medlemsstaterne hvert fjerde år Kommissionen teksten til love og administrative bestemmelser vedrørende alle foranstaltninger, som de

vedtager i medfør af traktatens artikel 141, stk. 4, samt rapporter om disse foranstaltninger og deres gennemførelse. På grundlag af disse oplysninger vedtager og offentliggør Kommissionen hvert fjerde år en beretning, der indeholder en sammenlignende vurdering af alle disse foranstaltninger under hensyntagen til erklæring 28 til Amsterdam-traktaten.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand